

դեցի թրագրութեան (1680 Հոկտ. 8 — 1704 Յունիս 3), որ թանկագին ու վաւերական աղբււր մըն է այդ ժամանակաշրջանի ազգային — եկեղեցական իրադարձութեանց:

Յակոբ կաթողիկոսի վախճանէն ետք երբ Եղիազար կը հրաւիրուի Էջմիածին Ամենայն Հայոց հայրապետութեան աթոռը ժառանգելու՝ 1681 Ապրիլ 17ին կը մեկնի Երուսաղէմէն, իր հետևորդներուն մէջ ունենալով նաև Ամգեցին: Եղիազար ուղղակի չ'երթար Կ. Պոլիս, այլ կը յամենայ Զմիւռնիա (1681 Յունիս 7 — Սեպտ. 22) և Պրուսա (1681 Հոկտ. 8 — 1682 Մարտ 1): Կաթողիկոսի Պրուսա գտնուած օրերուն, Փետր. ամսուան կէսին, Երեմիա անոր կ'ուղղէ քսան հատուածներէ բաղկացեալ ընդարձակ նամակը (Յաւել. էջ 412—429)⁽¹⁾:

Եղիազար կաթողիկոս Կ. Պոլիս կը հասնի 1682 Մարտ 4ին ու հոն կը սպասէ մինչև Էջմիածին մեկնումը՝ Յունիս 15:

Ամգեցի կը գրէ իր թրագրութեան մէջ. 26 Մարտ 1682. «Երեմիան շապիք, վարտիք եւ փէշքէշ եբեր մեզ և աղային» (Եղիազար կաթողիկոսի) (թղ. 11ա):— Ապրիլ 24. «Քօմուրնի Երեմիան ի դուրս ել (Եղիազարի բնակարանէն), ասացին՝ Մարդ կայ (կաթողիկոսի մօտ) խոստովանանք եկող. բարկացաւ, զի շատ նստաւ՝ վասն այնորիկ զայս ասացին» (թղ. 12բ):— Ապրիլ 25. «Երեմիան մեզ քինացի թէ Զմեզ վարեցին ի դրնէն» (թղ. 13ա):

Երեմիայի իր Մազաքիա որդիին հետ Էջմիածին

(1) Տակաւին ճշգրտած չըլլալով Եղիազարի Երուսաղէմէն դէպի Էջմիածին ուղևորութեան հանգրուանները իրենց թրուականներով՝ կը կարծէինք թէ այս նամակը զրկուած է Էջմիածին ու ըստ այնմ տեղեկացուցած էինք շ. Ն. Ակինեանի (Զէլեպի, էջ 147): Այժմ կ'ուղղենք սխալը: